

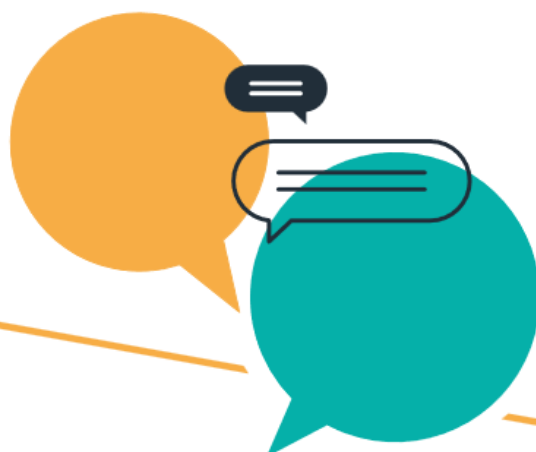

CYBERLEKCJE 3.0

Scenariusz lekcji

Nie bądź lustrem ani cieniem i
krytyczne włącz myślenie!

Scenariusz dla klas I-III

NASK

 **cyber
profilaktyka**
NASK

 **Ministerstwo
Cyfryzacji**

Projekt finansowany ze środków
Ministerstwa Cyfryzacji.

Scenariusz lekcji dla klasy 1-3 szkół podstawowych

Scenariusz opracowany w ramach projektu
„Działania wspierające nauczanie o cyberbezpieczeństwie”

Autorka scenariusza:

Bernardetta Czerkawska

Redakcja merytoryczna:

Cyberprofilaktyka NASK (Dział Profilaktyki Cyberzagrożeń)

Redakcja językowa, dostępność (WCAG):

Katarzyna Nakonieczna, Hubert Radecki

© NASK – Państwowy Instytut Badawczy

Warszawa 2024

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach licencji Creative Commons Uznanie autorstwa –
Użycie niekomercyjne (CC BY-NC) 4.0 Międzynarodowe

NASK – Państwowy Instytut Badawczy

ul. Kolska 12

01-045 Warszawa

Temat: Nie bądź lustrem ani cieniem i krytyczne włącz myślenie!

Klasa: 1-3 szkoły podstawowej

Czas realizacji: 2 x 45 minut

Warto wiedzieć – wprowadzenie do zajęć

Umiejętności myślenia, w tym myślenia krytycznego, należy rozwijać u dzieci od najmłodszych lat, tak samo jak umiejętność czytania, pisanie czy liczenia. Regularny trening i powtórzenia są kluczowe. Nie ma obawy, że przesadzimy z tym treningiem, ani że jest za wcześnie na naukę (z materiałem dostosowanym do etapu rozwoju) także w przypadku dzieci w wieku wczesnoszkolnym. Przeciwnie, warto od pierwszych trzech lat edukacji umożliwić dzieciom rozwijanie tej umiejętności. Dlaczego? Ponieważ myślenie krytyczne to jedna z ważniejszych kompetencji, potrzebna zarówno w okresie szkolnym, jak i w dorosłym życiu. Jeżeli już małe dziecko będzie potrafiło odpowiednio przetworzyć informację, rozróżniając prawdę od fałszu (np. w reklamie), to w przyszłości dużo łatwiej będzie mu krytycznie patrzeć na problem, bez względu na to, jaką pracę będzie wykonywało.

Ćwiczenie myślenia krytycznego rozwija w dzieciach postawę aktywną. Stają się poszukiwaczami/poszukiwaczkami i odkrywcami/odkrywczyniami prawd, nie tylko biernymi odbiorcami i odbiorczyniami treści. Odchodząc od autorytarnego przekazywania wiedzy, nauczyciel/nauczycielka zmienia schemat, w którym dzieci uczą się wyłącznie gotowych rozwiązań proponowanych przez innych, powtarzają cudze sformułowania bez powiązania z własnymi doświadczeniami. Towarzysząc dzieciom w samodzielnym odkrywaniu przez nie prawd, reguł, zasad, nauczyciel/nauczycielka wspiera i moderuje przebieg zajęć, pozostając w tle. Daje uczniom i uczennicom przestrzeń do myślenia i działania. Poczucie sprawczości i samodzielności dziecka, odkrywanie własnych strategii uczenia się, dostrzeganie zależności, relacji jest nagrodą samą w sobie. Wartością dodaną w grupie klasowej będzie możliwość zauważenia nowych argumentów rówieśników i rówieśniczek. Słuchanie perspektywy innych, pozwala dziecku spojrzeć na problem z wielu, czasem różnych stron. Rozszerza się tym samym perspektywa poznawcza ucznia lub uczennicy oraz wzbogaca wachlarz argumentów za i przeciw.

Warto przypomnieć, że przestrzeń cyfrowa, w tym platformy społecznościowe, zaprojektowano z myślą o dorosłych użytkownikach, a nie dzieciach. Naraża to najmłodszych użytkowników na różnorodne zagrożenia i nadużycia (UN Committee on the Rights of the Child). Budowanie odporności dzieci na dezinformację, na fałszywe treści, na negatywny wpływ wynikający z kontaktu z działalnością (niekiedy wątpliwej wiarygodności) twórców internetowych powinno zaczynać się od zrozumienia emocji, które temu doświadczeniu towarzyszą. Strach, złość, euforia, często popychają do szybkiego działania, czasami przykrego w skutkach. Proces nauki jest wieloletni – według teorii psychologii rozwojowej dzieci w wieku 7-12 lat nie rozwinęły jeszcze zdolności poznawczych i emocjonalnych oraz niezbędnych umiejętności odróżniania informacji wiarygodnych od fałszywych. Z tego powodu są szczególnie podatne na szkodliwą perswazję, postprawdę, manipulację czy

dezinformację (M. Reuter). Pełny rozwój umiejętności krytycznego myślenia następuje dopiero około 25. roku życia. Spójrzmy na statystyki:

1. Jedna trzecia dzieci w wieku 8-17 lat (32%) wierzy w wiarygodność wszystkich lub większości treści, które napotyka w mediach społecznościowych (Ofcom, 2023).
2. Według badań NASK z 2023 r., 52,9% dzieci i młodzieży w Polsce sprawdza wiarygodność treści, z którymi spotyka się w internecie. Podobnie 49,9% z nich ocenia wiarygodność profili na popularnych portalach społecznościowych, takich jak Facebook, TikTok i X (były Twitter).
3. Badanie przeprowadzone w Stanach Zjednoczonych pokazuje, że osoby w wieku 13-17 lat częściej czerpią wiadomości z serwisów społecznościowych lub YouTube niż bezpośrednio z serwisów informacyjnych (Common Sense Media, 2019).
4. Badanie Ofcom wskazuje, że prawie troje na dziesięcioro dzieci (28%) w wieku 12-15 lat korzystało z aplikacji TikTok jako źródła wiadomości w 2022 r.

Świadomość mechanizmów psychologicznych, lepsze poznanie reakcji człowieka na zmanipulowany przekaz, pozwala zauważyć, jak działa na nas dezinformacja. Pogadanka na ten temat wyposaża dzieci w wiedzę i lepsze zrozumienie impulsów towarzyszących kontaktowi z „gorącą” wiadomością. Usprawnia także myślenie przyczynowo-skutkowe i refleksyjność, co pozwala zatrzymać zbyt szybką reakcję, a tym samym ochronić się przed jej niechcianymi skutkami. Wiemy, że treści dezinformacyjne działają nie tylko na nasze emocje, lecz także na zmysły, funkcje poznawcze i zachowanie. Dlatego nauka myślenia krytycznego może odnosić się do pięciu elementów: serce – czyli co czuję; głowa – czyli jak myślę; oczy – czyli jak widzę świat; oddech – czyli jak reaguję; ręce – czyli co robię. Serce symbolizuje emocje oraz sygnały dawane nam przez uczucia. Głowa to refleksja i tzw. myślenie wolne i szybkie. Oczy wskazują błędy poznawcze i inne „pułapki myślenia” na temat tego, co widzę. Oddech to uważność i dystans, które przyczyniają się do wybrania właściwej odpowiedzi w kontakcie z oszustwem, manipulacją czy dezinformacją. Działanie to symboliczne ręce – tworzenie i odpowiadanie na treści.

Cele ogólne powiązane z podstawą programową

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Edukacja polonistyczna

5. 1. Osiągnięcia w zakresie słuchania. Uczeń/uczenica:
 - a. słucha z uwagą wypowiedzi nauczyciela/nauczycielki, innych osób z otoczenia, w różnych sytuacjach życiowych, wymagających komunikacji i wzajemnego zrozumienia; okazuje szacunek wypowiadającej się osobie;
 - b. wykonuje zadanie według usłyszanej instrukcji; zadaje pytania w sytuacji braku rozumienia lub braku pewności zrozumienia słuchanej wypowiedzi;
 - c. słucha uważnie wypowiedzi osób podczas uroczystości, koncertów, przedstawień, świąt narodowych i innych zdarzeń kulturalnych; przejawia zachowanie adekwatne do

sytuacji; słucha tekstów interpretowanych artystycznie, szuka własnych wzorców poprawnej artykulacji i interpretacji słownej w języku ojczystym;

- d. słucha i czeka na swoją kolej, panuje nad chęcią nagłego wypowiedzania się, szczególnie w momencie wskazywania tej potrzeby przez drugą osobę.

6. 2. Osiągnięcia w zakresie mówienia. Uczeń/uczennica:

wypowiada się płynnie, wyraziście, stosując adekwatnie do sytuacji intonację i rytm języka mówionego: pauzy, zmianę intonacji, tempa i siły głosu;

formułuje pytania dotyczące sytuacji zadaniowych, wypowiedzi ustnych nauczycieli i nauczycielek, uczniów i uczennic lub innych osób z otoczenia;

wypowiada się w formie uporządkowanej i rozwiniętej na tematy związane z przeżyciami, zadaniem, sytuacjami szkolnymi, lekturą czy wydarzeniem kulturalnym;

dobiera stosowną formę komunikacji werbalnej i własnego zachowania, wyrażającą empatię i szacunek do rozmówcy/rozmówczyni.

II. Edukacja społeczna

7. Osiągnięcia w zakresie rozumienia środowiska społecznego. Uczeń/uczennica:

rysuje kredką, kredą, ołówkiem, patykiem (płaskim i okrągłym), piórem, węglem, mazakiem. ocenia swoje postępowanie i innych osób, odnosząc się do poznanych wartości, takich jak: godność, honor, sprawiedliwość, obowiązkowość, odpowiedzialność, przyjaźń, życzliwość, umiar, powściągliwość, pomoc, zadośćuczynienie, przeproszenie, uznanie, uczciwość, wdzięczność oraz inne, respektowane przez środowisko szkolne;

- a. wykorzystuje pracę zespołową w procesie uczenia się, w tym przyjmując rolę lidera/liderki zespołu i komunikuje się za pomocą nowych technologii.

III. Edukacja przyrodnicza

1. Osiągnięcia w zakresie funkcji życiowych człowieka, ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i odpoczynku. Uczeń/uczennica:

- e. a. ma świadomość obecności nieprawdziwych informacji, np. w przestrzeni wirtualnej, publicznej; sprawdza informacje, zadając pytania nauczycielowi/nauczycielce, rodzicom, policjantowi/policjantce;
- f. b. stosuje zasady bezpieczeństwa podczas korzystania z urządzeń cyfrowych, rozumie i respektuje ograniczenia związane z czasem pracy z takimi urządzeniami, oraz stosuje zasady netykiety;
- g. c. ma świadomość, iż nieodpowiedzialne korzystanie z technologii ma wpływ na utratę zdrowia człowieka;
- h. d. ma świadomość pozytywnego znaczenia technologii w życiu człowieka.

III. Edukacja informatyczna

8. 1. Osiągnięcia w zakresie rozumienia, analizowania i rozwiązywania problemów.

Uczeń/uczennica:

rozwiązuje zadania, zagadki i łamigłówki prowadzące do odkrywania algorytmów.

9. Osiągnięcia w zakresie przestrzegania prawa i zasad bezpieczeństwa. Uczeń/uczennica:

posługuje się udostępnioną mu technologią zgodnie z ustalonymi zasadami;

rozdziela pożądane i niepożądane zachowania innych osób (również uczniów i uczennic) korzystających z technologii, zwłaszcza w sieci internet;

IV. Etyka

10. Osiągnięcia w zakresie stosowania poznanych zasad. Uczeń/uczennica:

wchodzi w relacje z innymi osobami (równieżnikami i rówieśniczkami, nauczycielami i nauczycielkami), szanując to, co jest wartością dla nich i nazywając to, co jest wartością dla niego;

naśladuje i przyjmuje jako własne zachowania dobre na podstawie doświadczeń ze świata realnego oraz przykładów płynących z tekstów literackich, filmów i innych źródeł;

przestrzega zasad obowiązujących we wspólnocie osób, której jest częścią.

Cele szczegółowe powiązane z podstawą programową

Uczeń / uczennica:

1. zna specyfikę pracy twórców internetowych;
2. rozumie konieczność zachowania krytycznego myślenia wobec treści zamieszczanych w internecie;
3. obserwuje i analizuje fakty wynikające z udostępniania informacji w sieci.

Kompetencje kluczowe

1. kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
2. kompetencje językowe;
3. kompetencje cyfrowe;
4. kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalne;
5. kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się.

Cele zajęć w języku ucznia/uczennicy:

11. Dowiem się, na czym polega praca twórców internetowych.

12. Dowiem się, co to jest myślenie krytyczne.

Kryteria sukcesu dla ucznia/uczennicy:

1. Potrafię wyjaśnić czym zajmuje się twórca internetowy i podać zaletę oraz wadę tej pracy.
2. Opowiem na przykładzie pracy twórcy internetowego, dlaczego warto krytycznie myśleć, widząc różne treści w internecie.

Wskazówki do przeprowadzenia zajęć:

Lekcja jest dość dynamiczna, zaplanowano dwie aktywności ruchowe, warto wcześniej przemyśleć ustawienie ławek/stolików.

W lekcji wykorzystano technikę dramową RZEŻBA – wymaga ona od uczniów i uczennic skupienia i nauczania się sekwencji pracy. Warto poświęcić na nią czas i dać uczniom i uczennicom przestrzeń do wypowiedzania się.

W scenariuszu zaproponowano pytania, jednak w klasie 1. nauczyciel lub nauczycielka, znając zespół klasowy, może zadawać dodatkowe pytania.

Metody pracy

1. pogadanka;
2. indywidualna;
3. dyskusja na forum klasy i w grupach;
4. praca z filmem;
5. technika dramowa – rzeźba;
6. techniki krytycznego myślenia: zadaj pytanie, różne punkty widzenia, POMYŚL – ZNAJDŹ PARĘ – PODZIEL SIĘ.

Formy pracy

1. indywidualna;
2. praca w parach i grupach.

Środki dydaktyczne

1. film [Życie małego influencera.mp4](#).
2. wykreślanka – ZAŁĄCZNIK 1.

Przebieg zajęć

Wprowadzenie

1. Zabawa ruchowa - nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice do zabawy:

LUSTRO I CIEŃ

Uczniowie i uczennice dobierają się w trójki. Dwie osoby stają naprzeciwko siebie – jedna jest lustrem, druga pokazuje ruchy. Trzecie dziecko staje za osobą pokazującą i staje się jej cieniem. Zabawa polega na tym, żeby dziecko-cień i dziecko-lustro dokładnie odwzorowały ruchy osoby pokazującej gesty. Po chwili następuje zmiana konfiguracji, aż wszyscy odegrają rolę lustra i cienia.

2. Rozmowa kierowana – nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice do wypowiedzi:
 - a. Jak się czuliście w zabawie LUSTRO I CIEŃ?
 - b. Która rola była dla was najciekawsza, a która najtrudniejsza?
 - i. Czy zdarza wam się obserwować jakiś internetowych twórców: influencerów i influencerki youtuberów i youtuberki na różnych kanałach? Może na YouTube, może na TikToku?
 - c. Czy możemy o nich powiedzieć, że też bawią się w zabawę LUSTRO I CIEŃ? Kto pokazuje/ kto jest lustrem/ kto cieniem?
3. Nauczyciel/nauczycielka podaje uczniom i uczennicom temat lekcji i cele. Sprawdza, czy dzieci je rozumieją.

Część główna

4. Technika ZADAJ PYTANIE.

Nauczyciel/nauczycielka pyta uczniów i uczennice: kto to jest internetowy twórca? Czym się zajmuje? Jakich twórców znają/obserwują?

Następnie prosi dzieci, aby zastanowiły się nad tym, jakie pytanie chciałyby zadać takiemu influencerowi, influencerce lub youtuberowi czy youtuberce.

Po chwili nauczyciel/nauczycielka prosi uczniów i uczennice o zaproponowanie swoich pytań i zapisuje je hasłowo na tablicy.

5. Praca z filmem

Nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice do [obejrzenia filmu](#). Na czas projekcji dzieli klasę na pół (mniej więcej proporcjonalnie):

- a. I grupa uczniów i uczennic – zwraca uwagę na to co mówią i myślą o influencerach obserwujący ich użytkownicy.
- b. I grupa uczniów i uczennic – zwraca uwagę na to co mówią i myślą o swojej pracy influencerzy.

I ETAP – nauczyciel/nauczycielka włącza film, a po nim zaprasza uczniów i uczennice, aby w ramach swoich grup porozmawiali o tym co usłyszeli.

II ETAP – nauczyciel/nauczycielka włącza film po raz drugi i prosi uczniów i uczennice o ponowne obejrzenie i uzupełnienie swoich przemyśleń.

Po projekcji dzieci ponownie dyskutują o tym, co widziały.

Podsumowanie – nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice do zaprezentowania swoich wniosków. Po wypowiedziach uczniów i uczennic, osoba prowadzącą zajęcia powraca do zapisanych pytań uczniów i uczennic do influencerów i influencererek. Nauczyciel/nauczycielka razem z klasą sprawdzają, na które pytania uzyskali odpowiedzi, a na które jeszcze nie i czego brakuje, aby tę odpowiedź poznać.

6. Technika RÓŻNE PUNKTY WIDZENIA i technika dramowa RZEŻBA.

ROZGRZEWKA:

Nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice do popatrzenia na proces nagrywania różnych reklam z trzech perspektyw.

Nauczyciel/nauczycielka prosi dzieci, aby wyobraziły sobie, że właśnie strzeliły gola. Na sygnał „raz-dwa-trzy – STOP” wszyscy zatrzymują się w wymyślonej przez siebie pozie, która przedstawia ich reakcję na tę sytuację (np. gest radości, podskoki). Po zatrzymaniu nauczyciel może zapytać, czy dzieci rozumieją zadanie i w razie potrzeby wyjaśnić je jeszcze raz.

Instrukcja ćwiczenia: Za chwilę zaproszę Was, żebyście przedstawili 3 rzeźby, które będą pokazywały konkretne osoby w sytuacjach. Poznamy trzy punkty widzenia na ten sam problem. Na mój znak, wszyscy zatrzymacie się w bezruchu (trochę jak w zabawie „raz-dwa-trzy baba jaga patrzy), pokazując różne emocje i gesty. Wtedy osoba, której nauczyciel/nauczycielka położy rękę na ramieniu odpowiada na zadane przez nauczyciela/nauczycielkę pytanie.

I PERSPEKTYWA – UŻYTKOWNICY/OBSERWUJĄCY

Nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice, żeby stanęli pod tablicą i mówi:

Jesteś użytkownikiem znanej aplikacji. Obserwujesz swojego ulubionego twórcę internetowego. Patrzysz w telefon, nagle widzisz, że reklamuje on fantastyczną rzecz. Jesteś zachwycona/ zachwycony. To świetna okazja, **bardzo chcesz kupić tę rzecz** – zbudujcie rzeźbę, która pokaże te emocje: „raz-dwa-trzy – STOP”.

Nauczyciel/nauczycielka podchodzi do kilku osób i kładąc rękę na ramieniu pyta:

- a. Co robisz?
- b. Co czujesz?
- c. Na czym ci zależy?
- d. Co zrobisz, żeby to otrzymać?

Po otrzymaniu kilku odpowiedzi, nauczyciel/nauczycielka dopytuje uczniów i uczennice, czy jeszcze ktoś chciałby coś dodać, nauczyciel/nauczycielka podsumowuje wypowiedzi np.

Obserwujący/obserwująca:

bardzo się cieszy;

bardzo chce mieć tę rzecz;

myśli, jak namówić mamę lub tatę, żeby to kupiła.

Następnie wszyscy przestają być rzeźbami. Można zaproponować kilka podskoków.

Nauczyciel/nauczycielka zaprasza wszystkich uczniów i uczennice na koniec sali i zachęca do utworzenia kolejnej rzeźby.

II PERSPEKTYWA – ZAMAWIAJĄCY REKLAMĘ/ PRODUCENT PRODUKTU

Jesteś poważnym przedsiębiorcą. Wyprodukowałeś produkt i chcesz, żeby kupiły go wszystkie dzieci w Polsce do 11 roku życia. Wiesz, że wiele z nich obserwuje pewnego youtubera – **zamawiasz u niego reklamę** – zbudujcie tę rzeźbę: „raz-dwa-trzy – STOP”.

Nauczyciel/nauczycielka podchodzi do kilku osób i ponownie, kładąc rękę na ramieniu, pyta:

- a. Co robisz?
- b. Co czujesz?
- c. Na czym ci zależy?
- d. Co zrobisz, żeby to otrzymać?

Po otrzymaniu kilku odpowiedzi, nauczyciel/nauczycielka dopytuje uczniów i uczennice, czy jeszcze ktoś chciałby coś dodać i podsumowuje wypowiedzi np.

Zamawiający:

pisze scenariusz reklamy;

płaci za to, żeby youtuber mówił same dobre rzeczy o produkcie;

jest zły, że tyle to kosztuje.

Następnie wszyscy przestają być rzeźbami. Ponownie można zaproponować kilka podskoków.

Ostatni raz nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice w inne miejsce w sali np. między ławki.

III PERSPEKTYWA – TWÓRCA INTERNETOWY

Jesteś popularnym youtuberem/influencerem. Codziennie masz mnóstwo wyświetleń, obserwuje cię wielu followersów. Dostałeś zamówienie na reklamę produktu. Nie masz czasu go poznać, ale termin goni, więc szybko **nagrywasz rolkę z reklamą dla dzieciaków, ale trochę nie wiesz, co to za produkt** – zbudujcie tę rzeźbę: „raz-dwa-trzy – STOP”.

Nauczyciel/nauczycielka podchodzi do kilku osób i po raz ostatni, kładąc rękę na ramieniu, pyta:

- a. Co robisz?
- b. Co czujesz?
- c. Na czym ci zależy?
- d. Co zrobisz, żeby to otrzymać?

Po otrzymaniu kilku odpowiedzi, nauczyciel/nauczycielka dopytuje uczniów i uczennice, podsumowuje wypowiedzi np.

Youtuber:

kłamie;

mówi coś, ale sam nie jest przekonany;

cieszy się, bo zarabia pieniądze.

Wszyscy przestają być rzeźbami, podskakują kilka razy i wracają na swoje miejsca.

DYSKUJSA KIEROWANA:

nauczyciel/nauczycielka zaprasza uczniów i uczennice do wypowiedzi:

- a. Na czym przed chwilą polegało nasze ćwiczenie?
- b. Czego się z niego dowiadujemy?
- c. Czy powinniśmy zawsze wierzyć w to, co widzimy w internecie?

7. Tworzenie definicji techniką POMYŚL – ZNAJDŹ PARĘ – PODZIEL SIĘ – nauczyciel/nauczycielka przypomina temat lekcji: Nie bądź lustrem ani cieniem i krytyczne włącz myślenie!

Prosi uczniów i uczennice, żeby przez chwilę pomyśleli indywidualnie – Co to jest krytyczne myślenie? Po czym poznamy, że ktoś potrafi krytycznie myśleć?

Po chwili nauczyciel/nauczycielka łączy uczniów i uczennice w pary i prosi, żeby podzielili się swoimi pomysłami. Następnie zaprasza kolejne pary do zaprezentowani swoich pomysłów na definicje.

Nauczyciel/nauczycielka porządkuje informacje:

krytyczne myślenie to nasza postawa, wobec tego co: widzimy, słyszymy i czytamy. Opiera się na tym, że zawsze sprawdzamy informacje, zadajemy pytania: Kto to powiedział? Na czym mu zależało? Kto to sprawdził?

Podsumowanie

1. Nauczyciel/nauczycielka rozdaje uczniom i uczennicom kartę pracy – ZAŁĄCZNIK 1 – wykreślanekę i prosi uczniów i uczennice o znalezienie słów, które pojawiły się na dzisiejszej lekcji.
2. Na zakończenie nauczyciel/nauczycielka prosi uczniów i uczennice o refleksję wyrażoną w swobodnych wypowiedziach: Jak te wykreślane słowa łączą się z dzisiejszymi zajęciami? Czego się dowiedzieli? O czym powinien pamiętać każdy użytkownik i użytkowniczka aplikacji?

Komentarz metodyczny

Sposoby oceniania

Ocenie może podlegać aktywność uczniów i uczennic na zajęciach, zaangażowanie w dyskusję i pracę w parach.

Praca z uczniem/uczennicą ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi

Lekcja jest dość aktywna dla uczniów i uczennic, jest dużo przemieszczania się, należy więc uwzględnić potrzeby uczniów i uczennic z trudnościami w poruszaniu się.

Jeśli przestrzeń klasy nie pozwala na zmienianie ustawienia uczniów i uczennic w sali, młodzież może stać przy swoich ławkach, a nauczyciel może zmieniać swoje miejsce w czasie ćwiczeń dramatycznych.

W czasie wstępnego ćwiczenia LUSTRO I CIEŃ należy zwrócić uwagę na dzieci z nadpobudliwością, czy nie jest to dla nich zbyt intensywne ćwiczenie. Mogą je wykonywać na siedząco.

Bibliografia/Netografia

1. [Edukacja medialna na rzecz bezpiecznego konsumowania internetowych treści przez dzieci](#) [online, dostęp dn. 10.12.2024]
2. [Nastolatki 3.0 Raport z ogólnopolskiego badania uczniów i rodziców](#), NASK-PIB, 2023 [online, dostęp dn. 10.12.2024]
3. [Era \(dez\)informacji – praktyczny podręcznik dla kadry nauczycielskiej](#), NASK-PIB, 2024 [online, dostęp dn. 10.12.2024]
4. [Report “Children and Parents: Media Use and Attitudes 2023”](#), Ofcom, 2023 [online, dostęp dn. 10.12.2024]
5. Common Sense Media, [‘New Survey Reveals Teens Get Their News from Social Media and YouTube’](#), 2019 [online, dostęp dn. 10.12.2024]
6. Rozwój teorii umysłu u dzieci – uwarunkowania neurobiologiczne i społeczno-kulturowe. Sympozja II: Neurokogniwytyka w patologii i zdrowiu 2011-2013, M. Reuter.
7. [Czy i jak uczyć dzieci krytycznego myślenia?](#) [online, dostęp dn. 10.12.2024]
8. Materiały kampanii #MediaSmartOnline: https://www.saferinternet.pl/aktualnosci/pilotazowa-europejska-kampania-mediasmartonline_193.html